Lietas Nr. C73482420
Lietas arhīva Nr. C-1068-21/40
ECLI:LV:ZRT:2021:0211.C73482420.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2021.gada 11.februārī

Zemgales rajona tiesa: tiesnese N. Zavadska,
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA „GelvoraSergeļ" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja SIA „GelvoraSergeļ" tiesā iesniedza prasības pieteikumu pret atbildētāju /pers. A/ par parāda piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1589., 1651., 1652.panta trešo punktu, 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1763., 1765., 1770., 1773., 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946., 2021.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai galveno parādu 2725,17 *euro* (tajā skaitā parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro*), līgumiskos procentus par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu 159,94 *euro* par laiku līdz 2008.gada 2.janvārim, līgumsodu par procentu samaksas kavējumu 13,15 *euro* par laiku līdz 2008.gada 2.janvārim, likumiskos procentus 2016,21 *euro* par laiku no 2008.gada 2.janvāra līdz 2020.gada 29.maijam, valsts nodevu 431,22 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, kā arī apstiprināt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 18.maijā „Swedbank" AS (pirms nosaukuma maiņas AS „Hansabanka") ar atbildētāju noslēdza Patēriņa kredīta līgumu Nr. /numurs/ (turpmāk – līgums), saskaņā ar kuru atbildētājam tika izsniegts aizdevums 2845,74 *euro* apmērā. Savukārt atbildētājs saskaņā ar līguma noteikumiem apņēmās atmaksāt aizdevuma summu, procentus par aizdevuma summas lietošanu un citus līgumā noteiktos blakus prasījumus līgumā noteiktajā kārtībā, apmērā un termiņā.

Ievērojot to, ka atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, aizdevējs 2008.gada 2.janvārī vienpusēji atkāpās no līguma.

[1.2] 2013.gada 12.aprīlī starp „Swedbank" AS un UAB „GELVORA", ko Latvijā pārstāv tās filiāle tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar ko cesionārs ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no līguma.

Cesionāra uzņēmums kā organizatoriski saimnieciska vienība mantiska ieguldījuma veidā 2014.gada 18.decembrī ieguldīts SIA „GelvoraSergeļ" (pirms nosaukuma maiņas SIA „GELVORA"), kā rezultātā visa manta, saistības un prasījuma tiesības, kas ietilpa cesionāra uzņēmumā, pārgāja prasītājai, kas atzīstama par atbildētāja jauno kreditoru.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus ne tiesas noteiktajā termiņā, ne arī vēlāk tiesā nav sniedzis.

[3] Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2020.gada 3.septembra lēmumu noteikts lietas izskatīšanas datums tiesas sēdē 2021.gada 11.februārī plkst.11.00.

2021.gada 27.janvārī, pamatojoties uz Ministru kabineta 2020.gada 6.novembra rīkojumu Nr. 655 „Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 5.19.1.punktu un likuma „Covid – 19 infekcijas izplatības pārvaldības likums" 10.pantu, nolemts civillietu izskatīt rakstveida procesā 2021.gada 11.februārī, vienlaikus norādot, ka civillietu skatīs tiesnese N. Zavadska, nosakot lietas dalībniekiem termiņu noraidījuma pieteikšanai, paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai tiesā līdz 2021.gada 5.februārim.

Pusēm par lietas izskatīšanas vietu un laiku, noraidījuma pieteikšanu tiesnesei paziņots 2021.gada 27.janvārī, nosūtot tiesas paziņojumu prasītājai uz elektroniskā pasta adresi, bet atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietas adresi.

[3.1] Lietas dalībnieku papildus paskaidrojumi noteiktajā termiņā tiesā nav iesniegti, iebildumi nav celti, lūgumi nav pieteikti.

[3.2] Lietas dalībnieki noraidījumu tiesnesei nav pieteikuši.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[4.1] No lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada 18.maijā starp AS „Hansabanka", kā aizdevēju un /pers. A/, kā aizņēmēju, noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. /numurs/, saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums 2000 Ls (2845,74) *euro* apmērā, noteikts līguma darbības termiņš līdz 2010.gada 10.maijam ar gada procentu likmi 28,59% *(lietas 9.lapa)*. No „Swedbank" AS kredīta izraksta apstiprinās, ka atbildētājs saņēmis piešķirto aizdevuma summu *(lietas 11.lapa)*.

No lietā pievienotās Lursoft izdrukas redzams, ka aizdevēja AS „Hansabanka" nosaukums mainīts uz „Swedbank" AS *(lietas 10.lapa)*.

[4.2] No „Swedbank" AS 2018.gada 9.aprīļa izziņas Nr./numurs/ izriet, ka „Swedbank" AS 2008.gada 2.janvārī vienpusēji atkāpās no 2007.gada 18.maija patēriņa kredīta līguma Nr. /numurs/ *(lietas 17.lapa)*.

Civillikuma 1589.pants paredz, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Patēriņa kredīta līguma noteikumu 7.4.apakšpunktā noteikts, ka aizdevējam ir tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt aizņēmējam līguma saistību izpildi pirms termiņa.

No lietā pievienotā kredīta izraksta *(lietas 11.lapa)* redzams, ka atbildētājs pieļāvis līguma pārkāpumu un nav veicis ikmēneša maksājumus saskaņā ar līgumā noteikto kārtību, līdz ar ko aizdevējs pamatoti izmantojis līguma noteikumu 7.4.apakšpunktā pielīgto tiesību par vienpusēju atkāpšanos no līguma.

[4.3] No lietas materiāliem pievienotā 2009.gada 27.maija cesijas līguma izraksta *(lietas 12.lapa)* un tā pielikuma Nr. 1 izraksta *(lietas 13.lapa)* redzams, ka starp „Swedbank" AS, kā cedentu un UAB „GELVORA" filiāli Latvijā, kā cesionāru, noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru UAB

„GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā ieguva prasījuma tiesības pret /pers. A/ ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no 2007.gada 18.maija Patēriņa kredīta līguma Nr. /numurs/.

[4.3.1] No 2014.gada 17.decembra Nodošanas – pieņemšanas akta Nr.1 redzams par UAB „GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā saimnieciskās darbības nodošanu SIA „GELVORA"*(lietas 15.lapa)*.

[4.3.2] No lietas materiāliem pievienotā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2019.gada 5.februāra lēmuma par izmaiņu reģistrēšanu komercreģistrā *(lietas 24.lapa)* redzams, ka nolemts mainīt firmu no SIA „GELVORA" uz SIA „GelvoraSergel".

[4.3.3] No lietas materiālos pievienotā 2012.gada 20.decembra brīdinājuma *(lietas 18.lapa)*, 2015.gada 14.augusta atkārtotā paziņojuma par cesiju un atgādinājuma par saistību izpildi *(lietas 19.lapa)*, 2018.gada 8.aprīļa atgādinājuma *(lietas 20.lapa)* redzams, ka atbildētājam ir paziņots par prasījuma tiesību nodošanu prasītājai.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Atbilstoši Civillikuma 1801. pantam, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, kā arī lietā nav pierādījumi tam, ka tas būtu apstrīdēts. Līdz ar to SIA „GelvoraSergel" ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju.

[5] Prasītāja lūdz piedzīt galveno parādu 2708,17 *euro* apmērā.

Civillikuma 1934.pantā noteikts, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Savukārt Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

[5.1] Atbildētājam saskaņā ar līgumu bija pienākums maksāt aizdevuma ikmēneša maksājumus kopā ar procentiem par aizdevuma lietošanu saskaņā ar līgumā noteikto atmaksas kārtību (grafiku).

Konkrētajā gadījumā no kredīta izraksta *(lietas 11.lapa)* redzams, ka atbildētājs savas no līguma izrietošās saistības pienācīgi nav pildījis, neveicot ikmēneša maksājumus atbilstoši līgumā pielīgtajiem termiņiem un apmēriem, kā rezultātā atbildētājam izveidojies neizpildīto saistību apmērs 2708,17 *euro*.

Atbildētājam par parāda esību un nepieciešamību to samaksāt paziņots 2012.gada 20.decembrī, 2015.gada 14.augustā un 2018.gada 8.aprīlī, ko apstiprina lietā iesniegtais brīdinājums, paziņojums un atgādinājums *(lietas 18., 19., 20.lapa)*.

No prasības pieteikuma satura un lietas materiāliem izriet, ka arī pēc brīdinājumu nosūtīšanas atbildētājs parāda esību nav apstrīdējis, nav lūdzis noslēgt vienošanos par parāda atmaksu un parāda samaksu nav veicis, līdz ar ko atbildētājam ir pienākums pildīt ar līgumu uzņemtās saistības un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod viņam tiesību atkāpties no līguma *(Civillikuma 1587.pants)*.

[5.2] Ievērojot to, ka atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likumā paredzētās tiesības, proti, nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus par prasību, nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, kā arī atbilstoši Civillikuma 1838.pantam nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu parāda samaksu, tiesa atzīst, ka ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem prasītāja pierādījusi sava prasījuma pamatotību un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams galvenais parāds 2708,17 *euro* apmērā.

[6] Prasītāja lūdz piedzīt līgumiskos procentus 159,94 *euro* par laiku no 2007.gada 18.maija līdz 2008.gada 2.janvārim.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1946.pants noteic, ka procenti par aizdevumiem ir dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

[6.1] Līguma pamatnoteikumu 4.1.apakšpunktā noteikts, ka aizņēmējs maksā aizdevējam procentus par visu faktisko aizdevuma izmantošanas laiku. Tiesa konstatē, ka aizdevuma līgumā puses vienojušās par procentu likmi 28,59 % gadā.

No minētā secināms, ka puses pielīgušas procentu maksājumu par aizdevuma izmantošanu, kas dod prasītājai tiesības prasīt aizdevuma lietošanas procentu piedziņu par līguma darbības periodu.

No lietas materiālos pievienotā parāda aprēķina *(lietas 27.lapa)* redzams, ka aprēķinātie un nesamaksātie aizdevuma lietošanas procenti par laiku no 2007.gada 18.maija līdz 2008.gada 2.janvārim ir 159,94 *euro* apmērā. Aizdevuma lietošanas procenti aprēķināti līdz brīdim, kad aizdevējs vienpusēji atkāpās no līguma, līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja tiesīgi norādījusi periodu par kuru procenti aprēķināti.

[6.2] Tiesai nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt veiktā aprēķina pamatotību – atbildētājs nav apstrīdējis prasītājas veikto aprēķinu atbilstību līguma noteikumiem, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, kas dotu pamatu atzīt, ka procentu maksājumi veikti līgumā noteiktajā kārtībā, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami līgumiskie procenti 159,94 *euro* apmērā.

[7] Prasītāja lūdz piedzīt līgumsodu par procentu samaksas kavējumu 13,15 *euro* apmērā.

Civillikuma 1716.panta pirmā un trešā daļa noteic, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

[7.1] Saskaņā ar līguma pamatnoteikumu 9.2.apakšpunktu pielīgts, ka aizņēmējs maksā aizdevējam nokavējuma līgumsodu no nokavētās procentu maksājuma summas par nokavējuma laiku.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina *(lietas 27.lapa)* izriet, ka par maksājumu kavējumiem atbildētājam aprēķināts līgumsods, kas uz līguma vienpusējas izbeigšanas dienu ir 13,15 *euro*.

[7.2] Tiesas ieskatā ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka atbildētājs savu pienākumu nav izpildījis, proti, nav veicis līguma maksājumu grafikā noteiktos maksājumus, līdz ar to atbildētājam pamatoti un atbilstoši līguma nosacījumiem piemērots līgumsods.

Tiesa, vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, atzīst, ka tas ir samērīgs ar galveno saistību apmēru un atbilst vispārējiem taisnīguma un samērīguma principiem. Lietā nav konstatējama prasītājas negodprātīga un atbildētāja tiesību aizskaroša rīcība, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams līgumsods 13,15 *euro* apmērā.

[8] Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos procentus 2016,21 *euro* apmērā par laiku no 2008.gada 2.janvāra līdz 2020.gada 29.maijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt Civillikuma 1765.panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

[8.1] No lietas materiāliem konstatēts atbildētāja pieļautais saistību izpildes kavējums, kas dod pamatu prasītājai lūgt piedzīt no atbildētāja

likumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti pēc vienpusējas atkāpšanās no līguma līdz prasības pieteikuma sastādīšanas dienai.

[8.2] Atbildētājs nav apstrīdējis prasībā ietverto likumisko nokavējuma procentu parāda aprēķinu, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu samaksas faktu, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 2016,21 *euro* apmērā.

[9] Prasītāja lūdz piedzīt parāda piedziņas izdevumus 17 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 2.panta 1.punktu, likuma mērķis ir reglamentēt kreditora un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumus parāda atgūšanas jomā. Minētā likuma 3.panta septītā daļa noteic, ka parāda atgūšanu cesionārs veic, ja cesionārs prasījuma tiesības uz cesijas pamata ieguvis savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros, uz cesionāru attiecināmas šajā likumā paredzētās parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumi.

[9.1] Lietas materiālos pievienoti prasītāja 2012.gada 20.decembra brīdinājums par saistību izpildi *(lietas 18.lapa)*, 2015.gada 14.augusta atkārtots paziņojums par cesiju un atgādinājums par saistību izpildi *(lietas 19.lapa)* un 2018.gada 8.aprīļa atgādinājums par saistību esamību un to izpildes pienākumu *(lietas 20.lapa)*.

Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr. 61 „Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktā un 2.1.apakšpunktā noteikts, ka parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram: par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams – kopā ne vairāk kā 7,00 *euro*. Noteikumu 2.2.apakšpunktā noteikts, ka par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10,00 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru.

Minēto Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācija) 4.punktā norādīts: „Pieprasot atlīdzināt izdevumus, kas radušies saistībā ar parāda atgūšanu, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir pienākums parādniekam norādīt izdevumus veidojošās pozīcijas, lai nodrošinātu Ārpustiesas parādu atgūšanas likumā noteikto prasību, ka izdevumi ir samērīgi un objektīvi pamatoti". *(skat. Tiesību aktu projektu reģistrs/Anotācija www.mk.gov.lv)*.

[9.2] Tiesa atzīst, ka prasītāja, atbilstoši Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. pantam un Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 2.1.apakšpunktam, ir pierādījusi ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumus 7 *euro* apmērā (par rakstiska paziņojuma un atgādinājuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās saistības), un šajā daļā prasība ir apmierināma.

Savukārt prasījums par ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumu 10,00 *euro* apmērā noraidāms kā nepamatots, jo lietā iesniegtais atbildētājam nosūtītais brīdinājums, paziņojums un atgādinājums *(lietas 18., 19., 20.lapa)* ir uzskatāmi par Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 2.1.apakšpunktā noteikto ārpustiesas parāda atgūšanas darbību un ar to veikšanu radušos izdevumu apliecinošu dokumentu.

Par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām *(Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 2.2.apakšpunkta izpratnē)* pierādījumi lietā nav iesniegti.

[10] Prasītāja lūdz apstiprināt tiesības saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no neapmaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai ir atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus sešus procentus no simta gadā no pamatparāda summas 2708,17 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[11] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, [..].

Ņemot vērā, ka tiesa atzinusi, ka prasība apmierināma daļēji, 4904,47 *euro* apmērā, kas ir 99,80 % no pieteiktās prasības summas, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai daļai, proti, valsts nodeva 430,36 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,36 *euro (lietas 6., 7., 8.lapa).*

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam, atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 93., 96., 97., 193.,195., 204.1, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „GelvoraSergeļ", reģistrācijas Nr. 40103837691, galveno parādu 2708,17 *euro*, līgumiskos procentus 159,94 *euro* par laiku no 2007.gada 18.maija līdz 2008.gada 2.janvārim, līgumsodu 13,15 *euro*, likumiskos procentus 2016,21 *euro* par laiku no 2008.gada 2.janvāra līdz 2020.gada 29.maijam, parāda atgūšanas izdevumus 7 *euro*, kā arī tiesas izdevumus 435,72 *euro*, kopā 5340,19 *euro* (pieci tūkstoši trīs simti četrdesmit *euro* 19 centi).

Samaksa veicama SIA „GelvoraSergeļ", „Swedbank" AS norēķinu kontā Nr. LV46HABA0551039500305.

Atzīt SIA „GelvoraSergeļ", reģistrācijas Nr. 40103837691, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (sešus procentus) no simta gadā - no pamatparāda summas 2708,17 *euro* (divi tūkstoši septiņi simti astoņi *euro*, 17 centi).

Noraidīt prasību daļā par parāda piedziņas izdevumu 10 *euro* piedziņu no /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2021.gada 11.februāra, Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā (Ogrē).

Tiesnese N. Zavadska